

LAKIALOITE 50/2005 vp

Laki sairausvakuutuslain 4 luvun 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Suomessa terveydenhuollosta potilaalle aiheutuvat kulut ovat korkeat erityisesti silloin, kun potilas joutuu usein käyttämään terveydenhuollon palveluja. Hyvin useat pienituloisista pitkäaikaissairaista ovat joutuneet taloudellisiin vaikeuksiin. Nykyiset kolme maksukattoa, siis matkakulujen, lääkekulujen ja julkisen terveydenhuollon maksujen katot, ovat erillisinä kohtuuttoman korkeita niille, jotka sairastavat paljon. Erityisesti alkuvuodesta sairauskulut pitkäaikaissairaalla vievät ison osan käytettävissä olevista varoista.

Suomessa käydään keskustelua erityistä osaaamista vaativien leikkausten ja muiden toimenpiteiden keskittämisestä yhä harvempiin sairaaloihin. Julkisuudessa on esitetty myös terveyskeskusten määrän vähentämistä, jolloin potilaat joutuisivat kulkemaan entistä pitemmän matkan saadakseen palveluita. Nämä molemmat muutokset johtaisivat potilaiden matkakustannusten lisääntymiseen entisestään, mikä vain lisäisi pienituloisten sairauksista aiheutuvia taloudellisia ongelmia.

Sairausvakuutuslain 4 luvun perusteella vakuutetulla on oikeus saada sairauden hoitoon liittyvistä matkakustannuksista korvaus, jos matka on tehty valtion, kunnan tai kuntayhtymän terveydenhuollon toimintayksikköön. Yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa tarkoitettuun terveydenhuollon toimintayksikköön tai ammatinharjoittajan luokse sairauden hoidon vuoksi tehdystä matkasta vakuutetulle aiheutuneet kustannukset korvataan vain, jos suoritettu

tutkimus tai annettu hoito on tämän lain mukaan korvattavaa.

Kela maksaa sairaudesta tai Kelan kuntoutuksen vuoksi aiheutuneista matkakuluista korvausta siltä osin kuin ne ylittävät 9,25 euron omavastuusuuden yhteen suuntaan tehdyltä matkalta. Jos matkakustannusten omavastuusuudet ylittävät kalenterivuoden aikana 157,25 euron omavastuusuuden, Kelan toimisto maksaa ylittävän osan kokonaan.

Sairausvakuutuslaissa säädettyjen sairauden hoitoon liittyvien korvausten tarkoituksena on osittain varmistaa kaikille kansalaisille yhdenvertaiset mahdollisuudet päästä tarvitessaan saamaan tarpeellista hoitoa ja hoivaa. Vaikka matkakorvauksen omavastuu ei olekaan näennäisesti korkea, pienetkin ylimääräiset kustannukset vaikeuttavat erityisesti pienituloisten hoitoon hakeutumista. Hoidon viivästyminen todennäköisesti nostaa kokonaiskustannuksia, joten pitkällä tähtäimellä yksittäisen henkilön taloudellisista syistä tekemä säästö saattaa muuttua lisämenoksi koko yhteiskunnalle.

Toisaalta se tosiasia, että omavastuu koskee yhdensuuntaista matkaa, tarkoittaa käytännössä sitä, että kaikissa tapauksissa, joissa matkan hinta ei ylitä omavastuuta, maksimissaan matkan kustannukset voivat siis olla 18,50 euroa. Ehdottamamme muutos omavastuun laskemisesta 4,60 euroon helpottaisi selkeästi erityisesti terveyspalveluista kaukana asuvien ja pienituloisten terveyspalveluja tarvitsevien tilannetta.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

sairausvakuutuslain 4 luvun 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 4 luvun 7 §:n 1 momentti seuraavasti:

4 luku

Matkakustannusten korvaaminen

7 §

Korvauksen määrä ja omavastuuosuus

Vakuutetulle aiheutuneet matkakustannukset korvataan kokonaan siltä osin kuin ne yhden-

suuntaiselta matkalta ylittävät 4,60 euroa (*omavastuuosuus*). Korvaus maksetaan kuitenkin enintään matkakustannuksen korvauksen perusteeksi vahvistetun korvaustaksan määrästä.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Helsingissä 29 päivänä huhtikuuta 2005

Anne Huotari /vas
Matti Kangas /vas
Minna Sirnö /vas
Mikko Kuoppa /vas
Erkki Virtanen /vas
Pentti Tiusanen /vas
Mikko Immonen /vas
Martti Korhonen /vas
Veijo Puhjo /vas

Kari Uotila /vas
Markus Mustajärvi /vas
Iivo Polvi /vas
Matti Kauppila /vas
Suvi-Anne Siimes /vas
Jaakko Laakso /vas
Annika Lapintie /vas
Unto Valpas /vas